

حس مشترک / حس مشترک جمعی (ش.ش / انسان شناسی / فر.ش)

1. حس مشترک (ش.ش / انسان شناسی / فر.ش) قوه ای است از قوای باطنی انسان که ادراکات متکثر را به نحوی معنادار، انسجام می بخشد. این قوه، ادراکاتی که از چند مجرای شناختی، فراهم می آیند را نزد نفس مدرک پیوند می دهد و نفس آن را در مفهومی کُلّ نگرانه، درک می کند. اکثر ادراکات ما، از پس حس مشترک درک می شود. حال این ادراکات، ممکن است برای فرد اتفاق بیافتد یا جمع نخبگان یا مرد در خیابان. مجاری می تواند مجاری حسی، شهودی یا عقلی باشد. شرط لازم و کافی برای ادراکات حس مشترک، به اشتراک رسیدن ادراکات در محل واحد است. این محل ادراکی واحد، می تواند نزد نفس یک مدرک باشد یا اذهان جمعی دانشسراییان.

2. حس مشترک جمعی، همان اذهان جمعی دانشسراییان است. اساساً کلیّه مفاهیم علوم در حس مشترک دانشمند و دانشسراییان ادراک می شود. گفتگوی سپهری بر اساس و با زبان حس مشترک جمعی شکل می گیرد. تبانی اجمالی دانشسراییان بر مفاهیم پیچیده «آب»، «گرما»، «خداوند»، «طراحی شهری» و... در حس مشترک جمعی ایشان رخ می دهد.

کلیّه مفاهیم علوم در حس مشترک دانشمند و دانشسراییان ادراک می شود. گفتگوی سپهری بر اساس و با زبان حس مشترک جمعی شکل می گیرد.

تبانی اجمالی دانشسرایان بر مفاهیم پیچیده «آب»، «گرما»، «خداوند»، «طراحی شهری» و... در حسّ مشترک جمعی ایشان رخ می دهد.

تشخیص اینکه آیا حسّ مشترک، قوه ای مستقل از قوای باطنی است یا نه، کار دشواری است. قوای باطنی انسان، بسیارند و داوری در مورد استقلال هر یک از آن ها گاهی آسان نیست. اما اجمالاً می توان گفت، قوای باطنی با همداستانی و ترکیب عملکرد، قوه تازہ ای را ایجاد می کنند. مثلاً مهارت رانندگی، نقاشی و ... که نزد نفس فراهم شده است یک قوه باطنی است.

جستارهای وابسته

□ قوای باطنی